

Teise väite kohaselt ei ole Üldkohus piisavalt põhjendanud oma otsust määruse nr 1/2003 (¹) artikli 23 lõike 2 ja määruse nr 17 (²) artikli 15 kohaldamise osas.

Kolmanda väite kohaselt ei ole Üldkohus rakendanud kohtulikku kontrolli ja ei ole piisavalt kontrollinud komisjoni selgitusi ja põhjendusi seoses tegevuse mõjuga turul.

Neljandas väite viitab apellant teise võimalusena sellele, et Üldkohus ei ole järginud menetlusnõudeid, rikkudes EIÖK-i artiklis 6 sätestatud mõistliku aja põhimõtet ning tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet. Sellest väitest tulenevalt nõuab apellant esimese võimalusena tehtud kohtuotsuse tühistamist ja teise võimalusena määratud trahvisummade alandamist, et võtta arvesse finantstagajärgi, mis kaasnesid hagejale mõistliku tähtaja ületamisega.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Nõukogu 6. veebruari 1962. aasta esimene määrus asutamislepingu artiklite 85 ja 86 rakendamise kohta (EÜT 1962, 13, lk 204; ELT eriväljaanne 08/01, lk 3).

2. veebruaril 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-55/12)

(2012/C 89/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal, W. Mölls)

Kostja: Iirimaa

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Iirimaa vabastas aktsiisist kütuse, mida puuetega inimesed kasutavad mootorsõidukite jaoks, järgimata sealjuures nõukogu direktiivis 2003/96/EÜ (¹) kehtestatud madalaimat maksustamistaset, siis on Iirimaa rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Iirimaalt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et kuna Iirimaa säilitas erandi puuetega inimeste poolt kasutatava mootorikütuse aktsiisile, siis on Iirimaa rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (EÜT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405).

Groupe Gascogne SA 6. veebruaril 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 16. novembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-72/06: Groupe Gascogne versus komisjon

(Kohtuasi C-58/12 P)

(2012/C 89/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Groupe Gascogne SA (esindajad: advokaadid P. Hubert ja E. Durand)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada kohtuotsus, kuna sellega jäeti rahuldamata Groupe Gascogne hagi komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsuse K(2005) 4634 (lõplik), mis käsitleb EÜ artikli 81 alusel algatatud menetlust (juhtum COMP/F/38.354 – Tööstuslikud kotid), peale ja mõisteti kohtukulud välja Groupe Gascogne'lt;

— tühistada Üldkohtu otsus, kuna see jättis muutmata vaidlustatud otsusega hagejale määratud karistuse;

— saata asi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks vastavalt Euroopa Kohtu ettekirjutustele või määrata vahetult karistus summas,

— mis ei ületa 10 % äriühingute Sachsa ja Groupe Gascogne kogukäibest, kes on ainsad käesolevas menetluses kahtluse all olevad ettevõtjad;

— ja/või mille puhul võetakse arvesse Üldkohtu menetluse ülemäära pikka kestust;

— mõista kõik kohtukulud mõlemas kohtuastmes välja Euroopa Komisjonilt kui kostjalt.